

VERGIL'S AENEID (IV. 663-705): THE DEATH OF DIDO

663 Dixerat; atque illam media inter tälia ferrö
664 conläpsam aspiciunt comitës, ënsemque cruöre
665 spümantem, sparsäsque manüs. It clämor ad alta
666 ätria; concussam bacchätur Fama per urbem.
667 Lämentis gemitüque et fëmineö ululätü
668 tecta fremunt; resonat magnis plangöribus aethër,
669 nön aliter, quam si immissis ruat hostibus omnis
670 Karthägö aut antäqua Tyros, flammaeque furentës
671 culmina perque hominum volvantur perque deörum.
672 Audiit exanimis, trepidöque exterrita cursü
673 unguibus öra soror foedäns et pectora pugnäs
674 per mediös ruit, ac morientem nömine clämat:
675 'Hoc illud, germäna, fuit? Më fraude petëbäs?
676 Hoc rogos iste mihi, hoc ignës äraeque paräbant?
677 Quid primum dëserta querar? Comitemne sorörem
678 sprëvistü moriëns? Eadem më ad fäta vocässës:
679 idem ambäs ferrö dolor, atque eadem höra tulisset.
680 His etiam strüxü manibus, patriösque vocävü
681 vöce deös, sic tē ut positä, crudëlis, abessem?
682 Exstüxtü tē mëque, soror, populumque patrësque
683 Sïdoniös urbemque tuam. Date vulnera lymphis
684 abluam, et, extrëmus si quis super hälitus errat,

685 öre legam.' Sic fäta, gradüs eväserat altös,
686 sēmianimemque sinū germānam amplexa fovēbat
687 cum gemitū, atque ätrös siccäbat veste cruörēs.
688 Illa, gravīs oculös cönäta attollere, rüsus
689 dēficit; infixum stridit sub pectore vulnus.
690 Ter sēsē attollēns cubitöque adnīxa levävit;
691 ter revolūta torö est, oculisque errantibus altö
692 quaesivit caelö lücem, ingemuitque repertä.

693 Tum Iünö omnipotēns, longum miseräta dolörem
694 difficilisque obitüs, Īrim dēmisit Olympö,
695 quae luctantem animam nexösque resolveret artüs.
696 Nam quia nec fätö, meritä nec morte peribat,
697 sed misera ante diem, subitöque accēnsa furöre,
698 nöndum illi flävum Pröserpina vertice crīnem
699 abstulerat, Stygiöque caput damnäverat Orcö.
700 Ergö Īris croceis per caelum röscida pennīs,
701 mille trahēns variös adversö söle colörēs,
702 dēvolat, et suprä caput adstitit: “Hunc ego Diti
703 sacrum iussa ferö, tēque istö corpore solvö.”
704 Sic ait, et dexträ crīnem secat: omnis et ünä
705 diläpsus calor, atque in ventös vīta recessit.